

Na(p)redni obračuni

Srpska stvarnost iz dana u dan sve više poprima oblike karikature. Stara je vest da naši političari ne prezaju ni od čega: obmanjuju nas, otimaju nam što se još oteti može, nameštaju svoje kadrovike na važna mesta u javnim (i ostalim) preduzećima, iako su sami doneli zakone o zabrani zapošljavanja u njima... I da, svi su pravljani kao po kalupu. Čini se da iz godine u godinu gledamo jedan te isti film, samo se glumci u njemu menjaju.

Stara je vest i da se uveliko „ratuje” i u okviru samih partija. Svaka struja vuče na svoju stranu, a u svakoj stranci ih ima bar po nekoliko. Najvažnije je dodvoriti se velikom šefu, pa makar to bilo i kroz funkciju sićušnog koalicionog partnera. Jedino se tako danas može zadržati kakva-takva pozicija.

Ovih dana Srbija bruji o smeni vlasti u Kragujevcu. Naprednjaci s Radomirom Nikolićem na čelu, zajedno sa espeesovcima i „jedinstvenim Srbijancima”, konačno su dočekali da vide leđa omraženom Verku. Da bi njihov pakleni plan uspeo, za svaki slučaj su, bar se tako priča, poslušne odbornike kragujevačke skupštine tri dana držali u karantinu, i to baš u hotelu u Palminom Končarevu, kako ne bi promenili mišljenje! Tako predsednikov sin, pored funkcije prvog čoveka Izvršnog odbora trenutno najjače partije, postade i gradonačelnik. I to je Srbija. Građani se, naravno, ne pitaju. Očito ima ko da misli našom rođenom glavom. Što da se, je l' te, zamaramo?

Tragikomično je i u našem dvorištu. „Strujni udari” u vlasti su sve češći pa, iako su političke bitke za prevlast u glavnom i najjačem povereništvu još uvek aktuelne, na red je došlo i nešto što bi bar trebalo da bude sveto i apolitično: novembarske nagrade Grada Pančeva – priznanja zaslužnim sugrađanima u oblasti umetnosti, nauke, medicine, arhitekture i urbanizma, novinarstva, obrazovanja, sporta, privrede, kao i u oblasti socijalnog i humanitarnog rada. Ukratko – za činodejstvovanje na dobrobiti našeg društva uopšte. Pobjasmo sve i lepo se vidi: nema priznanja u oblasti politike, a pogotovo ne za disciplinu „političke spletke”. Ali neki kao da to nisu shvatili, pa se baš uoči praznika grada utrkuju ko će u toj kategoriji dobiti najprestižnije priznanje. A cela zemlja nam se smeje. Urla od smeha.

Elem, građani i institucije su nominovali kandidate, skupštinski izabrana komisija je uradila svoje i izabrala laureate, a onda je gradonačelnik osuo paljbu po članovima te iste komisije. Nečim izazvan ili ne, to nismo saznali, jer su optužbe pljuštale „u rukavicama”. Ako je bilo nekih pritisaka na članove žirija, onda treba javno obelodaniti na koje, a aktere sumnjivih rabota, ako se pronađu, najoštrije kazniti za nemoral i ukaljanu čast našega grada.

Ovako, naše Pančevo je odjednom dospelo u epicentar ionako smehotresnog zemljotresa koji potresa Srbiju.

Vlast je slast. Eto, izgleda se pomiriše i neki opozicionari, pa će demokrate, uz pomoć ligaša i socijaldemokrata, uspeti nekako da sačuvaju

svoje fotelje i da rekonstruišu vojvođansku vladu. Po svojoj meri. Izdeliće neke sekretarijate, poneko javno preduzeće i to je to.

Koga je briga za predstojeće privatizacije, za nametnute državne harače, za smanjenje plata i penzija, za običnog građanina. Partijski inspektori će i dalje zatvarati male radnje i kafiće, sve po zakonu, zbog jedne neprijavljene kisele vode ili kutije žvaka, dok će se tajkunima, koji državi duguju milione evra neplaćenog poreza, gledati kroz prste i nuditi direktorske fotelje velikih preduzeća – kao mesijama.

Karikatura od stvarnosti, rođaci!

Aleksandar Živković